

[Socialministeren]

som bier eller fluer i honning, for der er ingen motivation til at komme ud, og man oplever sig selv som en negativ del. Alle unge har brug for at tilhøre et fællesskab og for at bevise, at de kan noget, og det synes jeg vi kommer til at køre videre med her. Først har vi haft ungdomsydelsen, og nu får vi oplæringsydelsen, hvor vi får dem op til 25 år med.

Om regeringen har fraveget, at de unge skal have en bedre indtjening ved at komme i gang? Det er vigtigt, at man er aktiv for de penge, man modtager, i stedet for, at vi reelt kasserer mennesker ved at sige til dem: I kan få udbetalt jeres ydelse ved kasse 1, men derudover interesserer vi os ikke for jer! Nu siger vi: Vi vil være interesserede i, at I også oplever jer selv i en positiv sammenhæng.

Vedrørende privat/offentlig? Det er nu engang sådan, at den varige beskæftigelse ligger i det private regi, og derfor vil man selvfølgelig altid og også i denne sammenhæng være interesseret i, at det er på den måde, man skal bide sig fast i arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Det sidste af socialministerens svar er jeg glad for, for det må betyde, at der i hvert fald er nogle formuleringsproblemer eller -fejl i punkt 1 i lovforslaget, som vi så kan bore nærmere i under udvalgsbehandlingen. Der står rent faktisk i bemærkningerne, at ungdomsydelsen alene kan gives i beskæftigelsesprojekter, og det er en indskrænkning, hvilket også præciseres i bemærkningerne, i forhold til omfanget af den ungdomsydelse, der kan gives i dag.

Der er ingen, der er uenig i, at der skal være aktivitet for de unge ledige under 25 år, og vi støtter den udvidelse, der er tale om i nr. L 290, men vi er uenige i, at der her skal ske en indskrænkning af det beløb, som man får for det. Man mister altså det incitament, at de unge skal kunne mærke en forbedring, når de er i beskæftigelse, i forhold til, når de er på kontanthjælp, for det, man efter nr. L 292 opererer med, er en ydelse, der nøjagtigt svarer til det, som man får, når man er på kontanthjælp.

Til spørgsmålet om, hvorfor vi ikke har gjort noget for det i mange år, vil jeg blot minde om, at det sidste, den socialdemokratiske regering

gjorde i 1982, var at indføre en ungdomsgaranti, og at noget af det første, den borgerlige regering gjorde, da den kom til i 1982, var at afskaffe den igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Torben Lund):

Jeg foreslår, at lovforslagene under dagsordenens punkt 25 og 26 henvises til Arbejdsmarkedsudvalget, forslaget under punkt 27 henvises til Socialudvalget, forslagene under punkt 28 og 29 henvises til Skatteudvalget, forslaget under punkt 30 henvises til Kommunaludvalget, forslaget under punkt 31 henvises til Erhvervsudvalget og forslaget under punkt 32 henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

*Meddelelser fra formanden:***Første næstformand (Torben Lund):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Køpke Christensen (FP), Aage Brusgaard (FP), Kirsten Jacobsen (FP) og Pia Kjærsgaard har meddelt mig, at de ønsker til sundhedsministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvordan agter sundhedsministeren at rette op på de skævheder og urimeligheder, der er opstået inden for Levnedsmiddelkontrollen efter indførelse af de nye gebyrer for erhvervslivet?«.

(Forespørgsel nr. F 26).

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg: